

Ἀδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Καί ὅτε προηγούμενα μαθήματά μας εἴχαμεν ὁμιλήσει γιά τό ὑποσυνείδητο καί εἴχαμεν πεῖ ὅτι τό ὑποσυνείδητο τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τό σύνολον τῶν ἀποτυπωθησῶν ἐμπειριῶν ἐπάνω εἰς τό Μόνιμο ἄτομο κατ'ἀρχήν καί μετὰ ἐπάνω εἰς τήν παρούσα προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτοῦ.

"Ὡστε, πυρήνας τοῦ ὑποσυνείδητου καθενός ἀνθρώπου εἶναι ὡς ὅποτε τό Μόνιμον Ἄτομο πού σάν μικροφίλμ περιέχει ὅλες τές ἐμπειρίες παρελθουσῶν ἐνσαρκώσεων. Φυσικά μέ κάθε λεπτομέρειαν. Ὅμως, θά πρέπει νά ἀξιοποιήσωμεν αὐτό τό φίλμ, μικροφίλμ δια νά ἴδωμεν τήν κάθε μιά λεπτομέρειαν πού εὐρίσκεται μέσα εἰς τό ὑποσυνείδητό μας. Οἱ ἐμπειρίες ὅμως, τό προϊόν τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἀντιδράσεων καί τῶν ἐντυπώσεων εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τό ὑποσυνείδητον.

"Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐνσαρκώνεται ἔχομεν τό Μόνιμο ἄτομο πυρήνα πού ἔχει φυσικά ὅλες τές προηγούμενες ἐνσαρκώσεις καί ἐπιφάνειαν τήν τελευταίαν. Γύρω ἀπ'αὐτόν τόν πυρήνα ἔχομεν μιά αὖρα; θά τήν ἔλεγα ψυχονοητική αὖρα. Τό Μόνιμο Ἄτομο εἶναι ψυχονοητικό καί αἰθερικό μέχρι τοῦ πικυλοῦ ὕλικου. Στήν αὖραν αὐτήν ὑπάρχει τό σύνολον τῶν ἐμπειριῶν ἔνευ τῶν λεπτομερειῶν, ὡς θά λέγαμεν προδιαθέσεων ἢ καί κτηθῶν ἀρετῶν ἢ ἤδη ὑφισταμένων δυνάμεων.

"Ὡστε, ἕνας εἰς τήν ἐνδοσκοπήσιν δέν εἶναι ἀνάγκη νά γνωρίζη τές λεπτομέρειες. Μπορεῖ ὅμως ἄν μελετήσῃ αὐτήν θά ἔλεγα τήν ἀκτινοβολίαν τοῦ Μονίμου ἄτόμου ἢ καί τό μέρος ἐκεῖνο πού λέγομεν παρούσα προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν καί χωρίς ἀκόμα νά ὀῇ λεπτομέρειες, τό μέρος ἐκεῖνο εἰς τό ὁποῖον εἶναι ἀποτυπωμένος οἱ ἐμπειρίες σάν κεκτημένες πλέον, ἔλξεις, προδιαθέσεις, ἀρετές ἢ δυνάμεις, νά ὠφεληθῇ καί νά γνωρίσῃ τόν ἑαυτό του, νά γνωρίσῃ τί πρέπει νά κάμῃ εἰς τό νά βελτιώσῃ τόν ἑαυτόν του νά ἐκριζώσῃ κακά καί νά βοηθῇ εἰς τήν ἀνάπτυξιν ἀρετῶν. Φυσικά ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας ὅταν εἰσχωρήσῃ μέσα εἰς τό ὑποσυνείδητό του, μετὰ ἀπό πολλήν ἐνδοσκοπήσιν καί ψυχονοητικά θά ἔλεγα γυμνάσματα θά μπορέσῃ νά ἀξιοποιήσῃ αὐτά τά μικροφίλμς τόσον τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπίγνώσεως ἢ τῆς παρελθούσης καί πολλῶν πολλῶν ἄλλων καί θά γνωρίσῃ μέ κάθε λεπτομέρειαν ὅτι τόν ἐνδιαφέρει ἀπό τό παρελθόν ὅσον ἀφορᾷ τές ἐνσαρκώσεις του.

Φυσικά αὐτό δέν εἶναι ἀναγκαῖον γιατί ὁ φρόνιμος ἐρευνητής τῆς ἀληθείας ἀκολουθεῖ τοῦ πολύ Ἠγαπημένου τήν συμβουλήν. "Ὅστις ἔβαλε τό χέρι του πάνω στό ἄροτρον κυττάζει μπροστά του καί ὄχι πίσω του. Τό νέο αὐλάκι πού θά ἀνοίξῃ τό ἄροτρον καί ὄχι αὐτό πάνω στό ὁποῖον πατά, αὐτό τό ἔχει ἀνοίξει, προχωρεῖ.

Φυσικά ὅταν προχωρήσῃ καί προοδεύσῃ ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας τό βιβλίον τῆς ζωῆς του καί ὅταν λέγω – βιβλίον τῆς ζωῆς του – ἐννοῶ μέ ὅλες του τές σελίδες τές ἐνσαρκώσεις θά εἶναι ἀνοικτό καί προσιτό εἰς αὐτόν, νά τό διαβάσῃ καί νά τό μελετήσῃ. Κι' αὐτό τό βιβλίον τῆς ζωῆς του εἶναι τό ὅτι ὀνομάζωμεν τό ὑποσυνείδητον.

Σ' ἕνα ἄλλο μας μάθημα εἴχαμεν πεῖ ὅτι, τό σύνολον τῶν στοιχειακῶν ἐκείνων, μορφῶν ἐπιθυμιῶν – σκέψεων καί μορφῶν σκέψεων – ἐπιθυμιῶν πού σήμερα κάμνουν τόν ἑαυτόν μας παρούσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν, εἶναι τό ὅτι ὀνομάζωμεν ὑποσυνείδητον. Ὅμως θά πρέπει νά μελετήσωμεν αὐτό.

Λέγομεν ὑποσυνείδητο, τήν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν. Ἐχομεν τώρα δύο τινά, τό ὑποσυνείδητο καί τήν παρούσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν. Τί τό κοινόν ὑπάρχει καί τί εἶναι ἐκεῖνο πού κάμνει αὐτά τά δύο πράγματα νά διαφέρουν;

Τό κεντρικόν σημεῖον εἶναι ἡ παρούσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις. Ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι καί συναισθάνεσθαι καί ὁ τρόπος πού ἔχομεν ἀποτυπώσῃ στό μέρος ἐκεῖνο τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, ὅπως καί σ' ὁ μέρος ἐκεῖνο τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ ψυχικοῦ καί τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ νοητικοῦ σώματος τές ἐντυπώσεις, τές ἐμπειρίες μας, τά ἐνδιαφέροντά μας, τές δοκίμασεις μας,

τούς πόνους μας, τές λῦπες μας, τές χαρές μας.

Καί σέ ποῖον βαθμὸν ἔχομεν ἀποτυπώσει; Διότι καί ὁ βαθμὸς τῆς ἀποτυπώσεως ἔχει μεγάλην σημασίαν ἢ ἀδιαφορία ἢ τὸ ἐνδιαφέρον. Καί προσέχομεν τὸ κεντρικὸν σημεῖον εἶναι ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις πού μέσα στό ὑποσυνείδητο μένει ἡ ἴδια. Ἐγώ ἡ Γιώργος ὁ Γιάννης, ἡ Μαρία ἡ Ἐλένη, μέ τὰ ἐνδιαφέροντά μου. Ποῖα ἐνδιαφέροντά μου;

Τώρα ἔχω δύο σημεῖα, τὴν παρούσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσίν μου, ἑαυτὸ μου, πού ὀνομάζω ἐγρήγοριν, δηλαδή τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τοῦ δεχέσθαι ἐντυπώσεις ἀπ' αὐτὸ πού λέγω παρόν. Ὁρθῶς, ἀλλά, δεχομαι τές ἐντυπώσεις. Πῶς δεχομαι τές ἐντυπώσεις καί πῶς ἀντιδρῶ εἰς αὐτές τές ἐντυπώσεις. Τώρα τὸ πῶς ἀντιδρῶ εἶναι τὸ μέρος τοῦ ὑποσυνείδητου. Πῶς ἀντιδρῶ ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις Μαρία, Ἐλένη, Γιώργος Κώστας, σέ κάθε ἐμπειρίαν σέ κάθε ἐντύπωση σέ κάθε τί πού θά ὑποπέσει εἰς τὰς πέντε αἰσθήσεις καί εἰς τὴν λεγομένην ἀντίληψιν. Πέ θυμὸς, μέ δυσαρέσκειαν μὲ χαρὰ; Γιατί, τὰ γεγονότα γύρω μας, σέ ὅλους μας δὲν δίδουν τές ἴδιες θά ἔλεγα ἀντιδράσεις.

Ἐνα γεγονὸς δὲ δέκα ἀνθρώπους θά δώσῃ δέκα διαφορετικὰς καταστάσεις, ἀπὸ τὴν χαρὰ μέχρι τὸν πόνο, ἓνα καί τὸ ἴδιο γεγονὸς.

Προσέξτε εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Γιατί; Ὡστε δὲν εἶναι ὁ ἔξω κόσμος καί οἱ πέντε αἰσθήσεις πού ἔχουν τόσην σημασίαν, ὅσον μετὰ τὴν λήψιν τῶν ἐντυπώσεων διὰ τῶν αἰσθήσεων, αὐτὸ πού λέγομεν παρούσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν μέ τὴν ἀνάμνησιν ἢ μνήμην ἀποτυπωθησῶν ἐντυπώσεων καί ἐμπειριῶν, τί ἀντιδρᾶσιν θά δώσῃ τί ἐνδιαφέροντα θά δημιουργήσῃ, τί ἐπιθυμίες θά ἀφύπνισῃ, τί ἔλξεις.

Καί ἔτσι, ὅταν μελετήσωμεν τὴν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν καί τὸ λεγόμενον ὑποσυνείδητο, θά δοῦμεν ὅτι εἶναι ἓνα καί τὸ αὐτό; εἶναι ζήτημα τῆς ἐννοίας τοῦ χρόνου. Τὸ ὑποσυνείδητο εἶναι ἐκεῖνο πού θά ἀντλήσωμεν ἀπὸ τὸ ὅτι ὀνομάζωμεν παρελθόν γιὰ νὰ φέρωμεν εἰς τὸ παρόν σάν ἀνάμνησιν καί ἀντίδρασιν. Ἐνῷ ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις εἶναι τὸ σημεῖον ἐκεῖνο πού παίρνουμεν αὐτὴν τὴν στιγμήν καί ὀνομάζομεν φαινόμενον τῆς ζωῆς, εἰς ἐντυπώσεις μίσην τῶν πέντε αἰσθήσεων.

Ἡ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας θά μελετήσῃ αὐτές τές δύο καταστάσεις τές σχέσεις μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο καταστάσεων καί θά ἀρχίσῃ τὴν ἐρευνάν του.

Ποῖος θά εἶναι αὐτὸς ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας πού θά μελετήσῃ αὐτές τές δύο καταστάσεις, καί μήπως ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας εἶναι μία ἀπ' αὐτές τές δύο καταστάσεις; ἢ καμμιά ἀπ' αὐτές τές δύο καταστάσεις, καί οἱ δύο αὐτές οἱ δύο καταστάσεις μήπως εἶναι μιὰ μὲ δύο προεκτάσεις; Αὐτὸ εἶναι.

Ὡστε ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἑαυτοῦ μας εἶναι τὸ σύνολον τῶν στοιχειακῶν μορφῶν ἐπιθυμιῶν σκέψεων καί σκέψεων — ἐπιθυμιῶν τῆς παρουσίας προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως καί τῶν ὧν ἔχομεν ἤδη ἀποτυπώσει στό ἰδόνιμον ἄτομον καί ὀνομάζομεν κατώτερον ἑαυτὸν μας.

Τώρα. Ἡμεῖς ποῖοι εἴμεθα τώρα, ὡς ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας. Δὲν εἴμεθα ἀσφαλῶς ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις οὔτε τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως πού εὐρίσκεται ὑπὸ τὰ ὕδατα καί ὅχι στὴν ἐπιφάνειαν ποῦ ὀνομάζομεν ὑποσυνείδητο.

Τί εἴμεθα ὅμως ἡμεῖς λοιπόν. Ὅταν ἀρχίσωμεν τὴν ἐρευνάν μας ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ θά ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἑαυτοῦ μας, οὔτε τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ἑαυτοῦ μας πού ὀνομάζομεν τοποχρονικὰς ἐμπειρίες, οὔτε τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅσον θαυμάσια καί νὰ εἶναι ὅταν θά μελετήσωμεν μέρος τοῦ ἑαυτοῦ μας πού ὀνομάζεται Νοῦς, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Ἀποτυπωτικοῦ Λιγέρος νὰ ἀποτυπῶνῃ, σκηνές, εἰκόνες, εἰδῶλα, χρώματα, κύμους ὁλόκληρους, νὰ κόσμους ὁλόκληρους μέσα στοὺς ὁποίους μιὰ κάποια προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις καί πάλιν ὅχι ὁ πραγματικὸς ἑαυτοῦ μας νὰ κινῆται, νὰ ζῇ, νὰ γοητεύεται, ἐπαναλαμβάνω, νὰ κινῆται ἄνετα, τοποχρονικὰ. Τοποχρονικὰ. Ἄλλο εἶναι τὸ τοποχρονικὸ μέσα

εἰς τὸ ὑποσυνειδῆτο ἢ μέσα εἰς αὐτοὺς τοὺς προαναφερθέντας κόσμους τῆς μνήμης. Τοὺς κόσμους τοὺς Ψυχικοὺς.

Τώρα νὰ συνδέσωμεν τὸ ὑποσυνειδῆτο μὲ τοὺς Ψυχικοὺς κόσμους πού θά βρεθοῦμεν μιάν ἡμέραν; Σκεφθῆτε.

Μιλήσαμεν γιά κάποιους Ψυχικοὺς κόσμους. Ἐπὶ πεδία καὶ καθένα ὑποδιαίρεται σὲ ἑπτὰ ὑποπέδια.

Μήπως τὸ ὑποσυνειδῆτό μας αὐτὸ εἶναι οἱ Ψυχικοὶ κόσμοι; Στὸ σημεῖον αὐτὸ, θέλω πολλή προσοχή τώρα. Μήπως τὸ παχύλὸ μας ὑλικὸ σῶμα γιὰ εἶναι ὕλη καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ κόσμου τῶν τριῶν διαστάσεων εἶναι ὁ παχύλὸς ὑλικὸς κόσμος; Ἀσφαλῶς ὄχι. Παίρνει ὕλη ἀπὸ τὸν παχύλὸν ὑλικὸν κόσμον καὶ εἶναι μέρος τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ κόσμου. Ἔτσι καὶ τὸ λεγόμενον ὑποσυνειδῆτο τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ μας παίρνει ψυχονοητικὴ ὕλη ἀπὸ τοὺς Ψυχονοητικοὺς κόσμους.

Ποῦτ' ἡ οὐχέως τοῦ μέ γὰ πεδία καὶ ὑποπέδια τῶν Ψυχονοητικῶν κόσμων τώρα;

Ἐδῶ ἀκριβῶς θέλω νὰ προσέξετε. Ὁ ἄνθρωπος ὡς ἐκ τῆς καθαρότητος τοῦ ὑποσυνειδῆτου του, τῆς τελειότητος του, θά εὑρεθῇ εἰς τὸ ἀνάλογον πεδίον ἢ ὑποπέδιον τοῦ Ψυχικοῦ κόσμου δὲν ὑπάρχει κανένας πού θά τὸν πάρῃ νὰ τὸν τοποθετήσῃ ἐδῶ ἢ ἐκεῖ στὸν Ψυχικὸν κόσμον. Θά εὑρεθῇ ἀκριβῶς ἐκεῖ πού πρέπει, ἐκεῖ πού ἀξίζει, ἐκεῖ πού κέρδισε. Προσέξετε τὴν λεπτομέρειαν αὐτήν. Καὶ εἴχαμεν περὶ προηγουμένως σὲ κάποιο μάθημα, πῶς ἐγκαταλείποντας τὸ παχύλὸ ὑλικὸ σῶμα τοῦ ὁ ἄνθρωπος, πότε δὲν θά βρεθῇ σὲ μιὰ κόλασιν ἢ σ' ἓνα παράδεισόν πού δὲν εὑρίσκεται ἤδη σὲ μιὰ κόλασιν ἢ σ' ἓνα παράδεισον πού δὲν εὑρίσκεται ἤδη καὶ αὐτήν τὴν στιγμὴν, διότι δὲν θά ἀλλάξῃ ὡς διὰ μαγείας ἢ συνθέσεως τοῦ ὑποσυνειδῆτου του.

Καὶ τώρα πῶς πολλὰ γιὰ τὸ ὑποσυνειδῆτο. Μιὰ καὶ εἴπαμεν ὅτι πυρὴν τοῦ ὑποσυνειδῆτου εἶναι τὸ Ψυχονοητικὸν καὶ αἰθερικὸν μόνιμο ἄτομο καὶ γύρω του ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις. Καὶ εἴχαμεν περὶ σὲ προηγούμενα μαθήματα ὅτι ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἑαυτοῦ μας ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ παχύλὸ ὑλικὸ σῶμα μὲ τὸ αἰθερικὸν τοῦ ἀντίστοιχο τὸ Ψυχικὸν τοῦ σῶμα καὶ τὸ αἰθερικὸν τοῦ ἀντίστοιχο καὶ τὸ Νοητικὸν τοῦ σῶμα καὶ τὸ αἰθερικὸν τοῦ ἀντίστοιχον, τὸ σύνολον ὅλων αὐτῶν τῶν σωματικῶν τῶν τριῶν σωματικῶν, ἀποτελεῖ τὴν παρούσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν. Καὶ ἐπομένως τὸ σύνολον αὐτὸ εἶναι τὸ ὑποσυνειδῆτο.

Καὶ τὸ ἐκπληκτικόν. Ὅπως ἡ Θεία Πανσοφία, Παντοδυναμία καὶ Παναγαθότης ὑπάρχει πλήρης μέσα στὸ κέντρον τοῦ Γαλαξίου μέσα σ' ἓναν ἥλιο, μέσα σ' ἓναν Πλανήτην, ὑπάρχει καὶ μέσα σ' ἓνα ἄτομο μέσα στὸ ὑλικὸ σῶμα τὸ ἴδιο. Ὡς λέγω ὅτι τὸ ὑποσυνειδῆτο εἰς τὴν κληρότητά του ὑπάρχει μέσα σὲ κάθε αἰθερικόν, ψυχικόν καὶ Νοητικόν ἄτομο καὶ ὑλικόν τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος, τοῦ Ψυχικοῦ μας σώματος, τοῦ Νοητικοῦ μας σώματος καὶ σὲ κάθε ἄτομο τῶν αἰθερικῶν ἀντιστοιχῶν.

Ὅστε, πλήρης καταγραφή ὑπάρχει μέσα σὲ κάθε ἄτομο, μυριάδες, μυριάδες καταγραφῶν τίποτε δὲν χάνεται. Καὶ ποῖος τὰ καταγράφει ἡμεῖς οἱ ἴδιοι. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλλαγὴ. Ἡ ἀλλαγὴ ποῦ γίνεται; Στὸ ὑποσυνειδῆτο καταγράφεται καὶ πάλιν μέσα σὲ κάθε ἄτομο. Καὶ ἡ ἀλλαγὴ γίνεται καὶ σὲ κάθε ἄτομο. Προσέξετε τὴν λεπτομέρειαν αὐτήν.

Σὲ ἐκδόμενα μαθήματα θά ποῦμεν ποῦτ' ἡ σχέσις τῆς Βσιλειᾶς τῶν Οὐρανῶν ἐντὸς ἡμῶν μὲ τὸ λεγόμενον ὑποσυνειδῆτο. Εἶναι ἡ θύρα πού ὁδηγεῖ εἰς τὴν Βσιλειάν τῶν Οὐρανῶν, ἐντὸς ἡμῶν τὸ ὑποσυνειδῆτο. Καὶ τὸ ὑποσυνειδῆτο ἔχει μιὰ θύρα πού ὁδηγεῖ εἰς τὰς φρικτωτέρας κολάσεις. Ἀλλὰ ἔχει καὶ μιὰ ἄλλην θύραν πού ὁδηγεῖ εἰς τοὺς πρὸ ὠραίους παραδείσους. Ἐχει καὶ μιὰ τρίτην πού ὁδηγεῖ εἰς τὴν Μακαριότητα.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Νὰ κάμωμεν τὰ γυμνάσματά μας.

Βαθεῖές εἰσπνοές. Σήμερα συγκεντρωθῆτε μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας ἢ ὅποιον θεὸ ἀκτινοβολῇ ἓναν λευκορόδον ἥλιο.

"Όσοι εἴστε πολὺ προχωρημένοι, θά κάμετε ἐκσωμάτωςιν θά βγῆτε πάνω ἀπὸ τὴν Κύπρον, θά κυττάζετε πρὸς βορράν. Ἡ Ἀνατολὴ εἶναι ἐκεῖ πού εἶναι τὸ δεξιὸ σας χέρι.

Θά βλέπετε τὴν Κύπρον ἀπὸ πολὺ ὕψηλά καί θά τὴν γεμίσετε μέ λευκορὸς φῶς τῆς ἀγάπης. "Όσοι δὲν μπορεῖτε ἐκσωμάτωςιν θά φέρετε τὴν Κύπρον ὅσον πρὸς μεγάλη μπορεῖτε σὰν χάρτην καί θά δῆτε ὅτι ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς καρδιᾶς σας τοὺς βλέπετε νὰ σκεπάζετε μέ λευκορὸς φῶς.

Αὐτὸ τὸ στοιχειακὸ μετὰ θά φύγη ἀπὸ σᾶς καί θά καλύψῃ τὴν Κύπρον καί θά δώσῃ εἰς τὴν Κύπρον τὴν ἀγάπην σας.

"Ἐχομεν πολλὴ ἀνάγκη αὐτῆς τῆς ἐργασίας. Βαθεῖαν εἰσπνοὴν λευκορὸς φῶς στήν πατρίδα μας.

"Ἐντονον λευκορὸς φῶς. Παίρνετε βαθειάς καί ἀνετίες εἰσπνοάς καί θέλετε νὰ ἀκτινοβολῆτε τὴν Λογοϊκὴν Ἀγάπην, σ' ὅλους ἀγάπη ἀφρονίας καί συνετούς. Δὲν ὑπάρχουν κακοὶ ἄνθρωποι. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού δὲν ξέρουν τί κάνουν καί τί τοὺς γίνε-ται φιλόδοξοι καί ἀνόητοι, κακοὶ δὲν ὑπάρχουν.

Πρὸς ἔντονα τὸ λευκορὸς φῶς πάνω ἀπὸ τὴν Κύπρον. "Ἐχομεν πολλὴν ἀνάγκην ἀπὸ αὐτοῦ τὸ λευκορὸς φῶς πάνω ἀπὸ τὴν Κύπρον. Νὰ προεκτῆναι καί μέσα στήν θάλασσα.

Ἡᾶρτε μιὰν βαθειάν εἰσπνοὴν καί θελήστε ἀόριστα, σύνεσις νὰ βασιλεύσῃ πάνω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καί τὴν Τουρκίαν νὰ σταματήσουν οἱ προκλήσεις καί νὰ βασιλεύσῃ τὸ δίκαιον, νὰ δώσουν τὸ χέρι αὐτοῖς οἱ δύο τρελλοί. "Ένας πόλεμος εἶναι γιὰ τὸ κακὸν ὅλου τοῦ κόσμου ὅχι τῶν δύο τρελλῶν αὐτῶν.

Σκεπᾶστε καί αὐτὴν τὴν περιοχὴν μέ λευκορὸς φῶς ὅσοι ξέρετε τὸν χάρτην, ἕνας πόλεμος εἶναι κακὸ πρᾶγμα.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".